

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2623/2566

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ บริษัท ป. ผู้ร้อง นาย ถ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 มาตรา 38

ย่อ / หลักกฎหมาย

บทบัญญัติในมาตรา 38 แห่ง พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 บัญญัติให้การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้นในคดีค้ามนุษย์ต้องอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ การที่โจทก์อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลชั้นต้นขอคืนของกลางในคดีค้ามนุษย์ แต่คดีได้รับการพิจารณาพิพากษาจากศาลอุทธรณ์ ซึ่งมีใช้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ กระบวนพิจารณาในชั้นอุทธรณ์จึงไม่ถูกต้อง และไม่ก่อสิทธิแก่ผู้ร้องที่จะฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ไต่ถามคำร้องขอคืนของกลาง ศาลฎีกาจึงต้องยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และยกฎีกาของผู้ร้องเพื่อให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์พิจารณาพิพากษาคดีนี้ใหม่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209, 210, 310, 312 ตรี พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 6 (1) (2), 9, 10, 52 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5 (1) (2), 25 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 64 พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78, 149 จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสามและสั่งริบรณต์โดยสารประจำทาง ของกลาง ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ คม.38/2562 ของศาลชั้นต้น ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้สั่งคืนรณต์โดยสารประจำทางของกลางแก่ผู้ร้อง โจทก์ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นได้สวนแล้ว มีคำสั่งให้คืนรณต์โดยสารประจำทาง ของกลางแก่ผู้ร้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกคำร้อง ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 มาตรา 38 บัญญัติว่า "ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 40 การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีค้ามนุษย์ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ โดยยื่นต่อศาลชั้นต้นภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นให้คู่ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์หรือเมื่อมีการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นรับส่งอุทธรณ์หรือคำร้องเช่นนั้นพร้อมสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์เพื่อพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยเร็ว" การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีค้ามนุษย์จึงต้องอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ เพื่อให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์พิจารณาพิพากษา ศาลอุทธรณ์อื่นซึ่งมิใช่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์หากมีอำนาจพิจารณาพิพากษาไม่ คดีนี้โจทก์อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลชั้นต้นชั้นขอคืนของกลางในคดีค้ามนุษย์ แต่คดีได้รับการพิจารณาพิพากษาจากศาลอุทธรณ์ ซึ่งมีใช้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์ กระบวนพิจารณาพิพากษาในชั้นอุทธรณ์จึงไม่ถูกต้อง และไม่ก่อสิทธิแก่ผู้ร้องที่จะฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ไต่ถามคำร้องขอคืนของกลางต่อมาอีก เมื่อคดีปรากฏเหตุที่มีได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 อันว่าด้วยอุทธรณ์ ศาลฎีกา

จึงขอที่จะยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และยกฎีกาของผู้ร้อง เพื่อให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้า
มนุษย์พิจารณาพิพากษาใหม่ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 มาตรา 47
และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225
พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และยกฎีกาของผู้ร้อง ให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ามนุษย์
พิจารณาพิพากษาคดีนี้ใหม่ทั้งหมด

องค์คณะ

ธนิต รัตนผล · วิฐร คล่องมีคุณ · สมชาย อุดมศรีสำราญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2623/2566>